

**AFGØRELSE FRA
TELEANKENÆVNET**

Sag: 17-25

Klager:

NN

Indklagede:

Hi3G Denmark A/S
Scandiagade 8
2450 København SV
Danmark

CVR: 26123445

Klagetema:

Mobil - Aftaleforhold – Tvang

SAGSFREMSTILLING

Sag: 17-25

Klagen vedrører: Tvist om betaling for abonnement og køb af en telefon indgået under tvang

Påklaget beløb: 4.900 kr.

Påklaget periode: Den 21. juni 2016

Reklameret til indklagede: Den 1. august 2016

Indklagede truffet afgørelse: Den 7. december 2016

Korrekt klagevejledning fra indklagede: ja

Indklagede anmodet om udtalelse: Den 2. februar 2017

Sagen er fuldt oplyst i TA: Den 8. januar 2018

KLAGENS INDHOLD OG FORLØB

Den 21. juni 2016 indgik klager en aftale med indklagede om køb af en Apple iPhone 6S, 64 GB, Silver med IMEI nummer 35856707xxx samt dertilhørende abonnement "fri tale, 10 GB data, 3LikeHome" med telefonnummer 3122 xx xx til 200 kr. per måned og 3Forsikring til 89 kr. per måned. Ydermere oprettede klager et datadelingskort med nummer 3171 xx xx til 50 kr./md.

Aftalen blev indgået i indklagedes butik på Kultorvet i København ved brug af klagers billeddokumentation og cpr-nummer, og mobiltelefonen blev udleveret ved samme lejlighed. Klager har ikke bestridt købet af mobilabonnementet og mobiltelefonen, men omstændighederne omkring købet af mobilabonnementet er omtvistet.

Klager har oplyst, at han lider af ADHD, at han blev kontaktet af en gammel ven ved navn M, som oplyste klager om muligheden for at tjene penge gennem forsikringssvindler, og at klager blev fristet af oplysninger fra vennen, men at han sprang fra at gøre noget ulovligt. Klager har videre oplyst, at M spurgte klager om at mødes i byen til spisning og kaffe, hvilket klager accepterede, og at han efterfølgende mødtes med M og hans "større" venner i byen.

Klager har forklaret, at M og hans venner oplyste til klager, at de vidste, hvor klager boede, og at de ville forvolde skade på klager, såfremt klager ikke gjorde, som de sagde.

Klager har videre forklaret, at M og hans venner "tvang" klager til at købe en Macbook i Humac, som de tog fra ham, og at klager dernæst blev tvunget til at gå hen til Telenors butik samt til indklagedes butik på Kultorvet i København for at købe nogle mobiltelefoner. Klager har oplyst, at M og hans venner fik set klagers adgangskode, og at de tog et billede af hans NemID, samt at de efterfølgende oprettede lån i klagers navn på nettet, og at de desuden havde skaffet sig adgang til klagers konto.

Klager har oplyst, at M og hans venner efterfølgende har blokeret klager på facebook, og at de har afbrudt kontakt med ham, samt at de ikke har svaret på hans henvendelser.

Klager har videre oplyst, at han den 27. juni 2016 henvendte sig i indklagedes butik på Kultorvet i København med oplysninger om, at den ovennævnte aftale med indklagede var indgået under tvang og trusler, samt at han den 9. juli 2016 meldte sagen til Midt- og Vestsjællands Politi. Klager har gjort gældende, at han som følge heraf ikke er forpligtet til at betale til indklagede i henhold til aftalen.

Indklagede sendte en afgørelse til klager den 7. december 2016. Indklagede fastholdt kravet om betaling i henhold til aftalen under henvisning til, at klager ikke uden ugrundet ophold havde kontaktet indklagede efter ophør af den påståede tvang.

Klager indbragte herefter sagen for Teleankenævnet.

Sekretariatet har under sagens behandling i Teleankenævnet kontaktet Midt- og Vestsjællands Politi, som oplyste, at sagen endnu ikke er vurderet af politiet med henblik på videre efterforskning.

PARTERNES KRAV OG BEGRUNDELSER:

Klager

Afviser at hæfte for betaling i henhold til aftalen.

Klager gør gældende, at aftalen med indklagede er indgået under tvang, hvorfor klager ikke anser sig for forpligtet til at betale.

Indklagede

Fastholder kravet om betaling i henhold til den indgåede aftale den 21. juni 2016.

Indklagede har anført, at indklagede hverken kan be- eller afkræfte indholdet af klagers kontakt til indklagedes butik den 27. juni 2016, men at indklagede kan bekræfte, at en medarbejder i den pågældende butik den pågældende dag har spærret klagers abonnement, uden at der er anført nogen årsag hertil.

Indklagede har videre anført, at indklagede ikke har været i kontakt med klager før den 21. november 2016, hvor indklagede kontaktede klager på baggrund af klagers henvendelse til indklagedes inkassopartner, Intrum Justitia, og at klager i den efterfølgende kontakt oplyste indklagede om, at aftalen var indgået under tvang og trusler, hvorfor klager ikke mente, at aftalen var bindende for ham.

Indklagede gør gældende, at klager ikke har godtgjort, at aftalen er oprettet under tvang, hvorfor indklagede fastholder, at der er blevet indgået en gyldig aftale mellem klager og indklagede, som klager hæfter for. Indklagede henviser endvidere til, at det efter indklagedes opfattelse må anses for usandsynligt, at klager har været udsat for en trussel i cirka en uge fra aftaleindgåelsen den 21. juni 2016 til klagers første henvendelse til indklagede den

27. juni 2016. Dette bevirker efter indklagedes opfattelse, at klager ikke kan fritages for hæftelse i medfør af aftaleloven § 28.

Indklagede har dog pr. kulance tilbudt klager, at klager ikke skal betale for abonnementsafgiften, men at klager alene skal betale indklagedes afholdt omkostning vedrørende mobilen Apple iPhone 6S, 64 GB Silver, svarende til 4.900 kr.

NÆVNETS BEMÆRKNINGER

Klager har over for nævnet gjort gældende, at det er klagers ven M og hans venner, som har tvunget klager til at oprette mobilabonnementet og til at købe mobiltelefonen hos indklagede. Klager anser sig derfor ikke forpligtet til at betale for mobiltelefonen købt hos indklagede.

Nævnet skal bemærke, at aftalen blev indgået i indklagedes butik på Kultorvet, og at købet blev foretaget ved brug af klagers cpr-nummer og billeddokumentation. Klager anfægter ikke at have indgået aftalen, men gør gældende, at aftalen er ugyldig som følge af, at den blev indgået under tvang.

Nævnet skal videre bemærke, at det følger af lovgivningen, at såfremt en tvang er udøvet af tredjemand, og den, til hvem en erklæring er afgivet under tvang, var i god tro, må den tvungne, hvis han vil påberåbe sig tvangen, give løftegiveren meddelelse derom uden ugrundet ophold, efter at tvangen er ophørt. Undlader den tvungne det, er han bundet ved erklæringen.

Det påhviler klager at sandsynliggøre, at han blev tvunget af M og hans venner til at indgå den pågældende abonnementsaftale med indklagede. Hvis klager sandsynliggør dette, er det endvidere et krav, at klager gav meddelelse om tvangen til indklagede uden ugrundet ophold, efter at tvangen var ophørt.

Nævnet finder ikke, at klager alene ved sin oplysning om, at han er blevet truet til at foretage oprettelsen af abonnementet og ved at oplyse, at M og hans venner vidste, hvor klager boede, har sandsynliggjort, at oprettelsen ikke skete med klagers samtykke, men derimod er sket under tvang som beskrevet i aftalelovens § 28 og § 29.

Da klager endvidere ikke umiddelbart efter oprettelsen af abonnementsaftalen har meddelt indklagede, at han vil påberåbe sig tvangen, er betingelserne for at lade klager påberåbe sig en eventuel tvang ikke opfyldt. Nævnet lægger i den forbindelse vægt på, at klager først cirka en uge efter aftalens indgåelse kontaktede indklagede og påberåbte sig tvang.

Nævnet finder det på den baggrund ikke godtgjort, at klager er blevet truet til at indgå aftalen med indklagede.

Klager kan som følge af ovenstående forhold ikke få medhold i sin klage.

Nævnet træffer herefter følgende:

AFGØRELSE

Der gives ikke klager, NN, medhold i klagen over indklagede, Hi3G Denmark A/S.

Det indbetalte klagegebyr på 150 kr. returneres ikke til klager, jf. vedtægternes § 27.

Indklagede, Hi3G Denmark A/S, betaler ikke sagsomkostninger til Teleankenævnet, jf. vedtægternes § 28.